

РЕШЕНИЕ

№ 1375

гр. София, 28.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 12-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Снежана Бакалова

Членове: Цветомира П. Кордоловска
Дачева
Жана Ив. Маркова

при участието на секретаря Десислава Ик. Давидова
като разглежда докладваното от Цветомира П. Кордоловска Дачева Въззивно гражданско дело № 20231000501418 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258-273 от ГПК.

С Решение № 482 от 30.01.2023 г. по гр. д. № 11187/2021 г. на СГС, I гражданско отделение, 13 състав, е **признато за установено** на основание чл. 439 ал. 1 от ГПК, че ищецът „ЕКЗЕКЮТИВ ДИВЕЛОПМЪНТС“ ООД с ЕИК-131276866 **не дължи** на ответника СТОЛИЧНА ОБЩИНА с ЕИК-000696327 като погасени по давност вземанията по Ревизионен акт № 21 – 135/19.09.2011 г., за които е образувано изпълнително дело № 20168570400921 по описа на ЧСИ Б. Я., преобразувано в изпълнително дело № 20198380401681 по описа на ЧСИ М. Б., за **следните суми: 88 618.93 лева**, представляващи вземания на Столична община за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци, дължими за ревизионен период 01.01.2006 г. – 31.12.2010 г., **ведно с натрупани лихви върху тях, и 76 364.04 лева**, представляващи лихва върху главниците за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода от 25.08.2011 г. до датата на исковата молба -

13.09.2021 г.

Недоволна от така постановеното решение единствено в ЧАСТТА, в която е уважен искът за лихвите, установени с ревизионния акт, в размер на 13 578.02 лв., е останала ответната СТОЛИЧНА ОБЩИНА, която в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК го обжалва като неправилно поради противоречие с материалния закон и необоснованост. По същество поддържа, че давността за лихвите, установени с ревизионен акт, започва да тече от датата на установяването им с акта, а не от възникването им, поради което десет-годишния давностен срок по чл. 171, ал. 2 от ДОПК за лихвите, натрупани в периода от 01.01.2009 г. – 31.12.2009 г., установени към 25.08.2011 г., не е бил изтекъл на 16.08.2021 г., когато изпълнението е било спряно по молба на длъжника посредством издадената обезпечителна заповед. Още по-малко този срок е изтекъл от окончателното влизане в сила на ревизионния акт на 16.06.2016 г., когато окончателно е бил потвърден от съда. Изложени са и съображения, че давностният срок е бил прекъсван многократно с множество действия, извършени от вискателя в рамките на образуваното изпълнително производство за принудително събиране на вземанията от дружеството-длъжник. Искането към въззивния съд е да отмени решението в обжалваната му част и вместо това да постанови отхвърляне на иска по чл. 439 от ГПК относно посочените лихви, установени с акта.

Въззиваемата страна „ЕКЗЕКЮТИВ ДИВЕЛОПМЪНТС“ ООД в срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК оспорва въззивната жалба.

Съдът, като взе предвид събраните доказателства по делото във връзка с инвокираните от страните доводи и възражения в пределите на правомощията си по чл. 269 от ГПК, намери следното:

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439, ал. 1 от ГПК за установяване, че ищецът „ЕКЗЕКЮТИВ ДИВЕЛОПМЪНТС“ ООД не дължи на ответника СТОЛИЧНА ОБЩИНА установените с Ревизионен акт № 21 – 135/19.09.2011 г. **публични вземания за данък недвижими имоти, такса битови отпадъци за периода 2006 г. – 2010 г. и лихви към тях**, в общ размер на 88 618.93 лв., като погасени поради изтекла абсолютна погасителна давност по чл. 171, ал. 2 от ДОПК, както и за установяване недължимостта на произтичащите допълнителни вземания за лихви за периода от 25.08.2011 г. до 13.09.2021 г. – датата на предявяване на

исковата молба, поради погасяване на главното вземане на основание чл. 119 от ЗЗД.

Решението в ЧАСТТА, в която отрицателният установителен иск за недължимост на установените с Ревизионен акт № 21 – 135/19.09.2011 г. публични вземания за **данък** недвижими имоти в размер на **1 908.24 лв.** и **такса** битови отпадъци в размер на **73 132.67 лв.**, както и в ЧАСТТА, в която е установена недължимост на натрупани лихви върху главниците за периода от 25.08.2011 г. до подаване на исковата молба на 13.09.2021 г. в размер на **76 364.04 лева**, като необжалвано от страните е влязло в сила.

По отношение на лихвите върху главниците за данъци и такси, изтекли до установяването им с ревизионния акт в общ размер на 13 578.02 лв., настоящият състав приема следното:

От фактическа страна по делото не е спорно, а и при съвкупната преценка на събраните доказателства се установява, че с Ревизионен акт № 21-135/19.09.2011 г., окончателно потвърден с Решение № 6715 от 06.06.2016 г. по адм. д. № 8040/2015 г. на ВАС, са установени публични задължения на ищеца „ЕКЗЕКЮТИВ ДИВЕЛОПМЪНТС“ ООД към ответника **СТОЛИЧНА ОБЩИНА** за данък „недвижими имоти“ и такса „битови отпадъци“, дължими **за периода от 01.01.2006 г. до 31.12.2010 г.**, както и за начислена лихва върху тях, в общ размер на 88 618.93 лева.

За принудителното събиране на посочените вземания е образувано изп. дело № 20168570400921 по описа на ЧСИ Б. Я., рег. № *** при КЧСИ, което с Разпореждане на частният съдебен изпълнител от 16.04.2019 г. е изпратено за продължаване на изпълнителните действия по него на ЧСИ М. Б., рег. № *** при КЧСИ, пред който е преобразувано в изпълнително дело № 20198380401681 г. В рамките на последното изпълнението е насочено срещу възбранени собствени на ищеца неурегулирани поземлени имоти в ж.к. „Люлин“, гр. София, чиято публична продан е спряна **по негова молба с обезпечителна заповед от 16.08.2021 г.**, издадена по гр. д. № 10121/2021 г. на СГС, с което е допуснато обезпечение на исковете, предмет на настоящото производство.

От правна страна: предмет на специалния отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439, ал. 1 от ГПК е съдебно признаване между страните, че след приключване на съдебното дирене в производството, по

което е издадено изпълнителното основание, са настъпили такива факти, които погасяват изпълняемото право, предмет на изпълнението. Един от тези правопогасяващи факти е изтичането на **погасителна давност** относно подлежащите на принудително изпълнение вземания. В конкретния случай **давността** за вземанията за изтекли лихви по ревизионния акт, за чието събиране е било образувано изпълнително дело № 20168570400921 по описа на ЧСИ Б. Я., преобразувано в изпълнително дело № 20198380401681 по описа на ЧСИ М. Б., е **10 годишна, установена в специалната разпоредба на чл. 171, ал. 2 от ДОПК**. Тази т.нар. **абсолютна давност** по силата на цитираната разпоредба започва да тече от **първи януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение**, като с изтичането на предвидения срок **вземането се погасява независимо от спирането или прекъсването на давността**. Тази абсолютна давност е различна от пет годишната давност, уредена в чл. 171, ал. 1 от ДОПК (както и от общата давност по чл. 110 и следв. от ЗЗД), чиито срок подлежи както на спиране, така и на прекъсване по различните предвидени в закона основания за това. От установяването на задължението с ревизионния акт започва да тече нова пет годишна давност, тъй като от този момент кредиторът е овластен да предприеме всички възможни действия за принудителното събиране на вземането си. Когато вискателят е предпочел принудителното събиране да се извърши от частен съдебен изпълнител по реда на ГПК, какъвто е и настоящия случай, тази давност ще бъде прекъсвана с всяко предприемане на действия за принудително изпълнение в рамките на съответния определен изпълнителен способ. По отношение на тази давност ще намерят съответно приложение и постановките на т. 10 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. по тълк. д. № 2/2013 г. на ВКС, ОСГТК. За разлика от нея, абсолютната давност по силата на изричната норма на чл. 171, ал. 2 от ДОПК започва да тече от **първи януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение** и изтича с изтичането на десет години и **не може да бъде спирана или прекъсвана**, освен на основанията, предвидено в т.1-5 на същата разпоредба. Процесната лихва е начислена за неизпълнени публични задължения за плащане на данък сгради и такса битови отпадъци в периода от 2006 г. до 2010 г. вкл. Следователно, давността върху най-късно възникналото задължение през 2010 г. е **започнала да чете на 01.01.2011 г. и**

абсолютната давност за нея е изтекла на 01.01.2021 г. Ето защо без значение като правно ирелевантно е обстоятелството, че в случая изпълнението е било спряно по искане на длъжника с издаване на обезпечителна заповед на 16.08.2021 г. Разпоредбата на чл. 171, ал. 2, т.4 от ДОПК предвижда изключение, по силата на което течението на абсолютната 10 годишна давност също може да бъде спряно, по искане на длъжника. За да произведе действие, обаче, необходимо е тази давност да е започнала да тече и да не е изтекла все още. В случая, както се посочи, давността за лихвите по ревизионния акт е била изтекла най-късно на 01.01.2021 г. (за лихвите, натрупани върху вземанията за публичните задължения, дължими за 2010 г.) и преди тази дата – за по-ранно възникналите. По изложените съображения искът за недължимостта на тези лихви се явява основателен.

Настоящият състав не споделя извода на първоинстанционния съд, че по отношение на лихвите върху публичните задължения намира приложение общото правило на чл. 119 от ЗЗД, съгласно който с погасяването на главното вземане се погасяват и произтичащите от него допълнителни вземания, макар за тях давността да не е изтекла. **Задължението за лихва е публично вземане, съгласно разпоредбата на чл. 162, ал. 1, т. 9 от ДОПК и за погасяването му по давност важат разпоредбите на специалния закон (в същия смисъл Решение № 3178 от 24.03.2006 г. по адм. д. № 10537/2005 г., I отд. на ВАС).** Следователно, досежно публичните правоотношения основните правила на гражданското право, каквото това, установено в чл. 119 ЗЗД, намират приложение само субсидиарно, доколкото не са налице изрични норми, които да не ги изключват. Такова едно изключение съдържа нормата на чл. 171, ал. 3 ДОПК, съгласно която лихвите за публичните вземания се погасяват по давност с изтичане на сроковете за главното вземане по ал. 1 (общата 5 годишна давност) и ал. 2 (абсолютната 10 годишна давност), независимо от начина на погасяване на главницата. Независимо от това, крайните изводи на двете инстанции съвпадат, поради което и първоинстанционното решение следва бъде потвърдено от въззивния съд.

Предвид изхода на делото пред въззивната инстанция на въззиваемата страна следва да бъдат присъдени и сторените от нея разноски, в размер на 1650 лв. – възнаграждение за един адвокат.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 482 от 30.01.2023 г. по гр. д. № 11187/2021 г. на СГС, I гражданско отделение, 13 състав, В ЧАСТТА, в която е признато за установено на основание чл. 439 ал. 1 от ГПК, че „ЕКЗЕКЮТИВ ДИВЕЛОПМЪНТС“ ООД с ЕИК-131276866 не дължи на СТОЛИЧНА ОБЩИНА с ЕИК-000696327 като погасени по давност вземанията за лихви по Ревизионен акт № 21 – 135/19.09.2011 г., в размер на 13 578.02 лв., за които е образувано изпълнително дело № 20168570400921 по описа на ЧСИ Б. Я., преобразувано в изпълнително дело № 20198380401681 по описа на ЧСИ М. Б..

В останалата част решението е вляло в сила.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА с ЕИК-000696327 с адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33, със съдебен адрес: гр. София, ул. „Чамкория“ № 1, да заплати на „ЕКЗЕКЮТИВ ДИВЕЛОПМЪНТС“ ООД с ЕИК-131276866 със съдебен адрес: гр. София, ул. „Г.С. Раковски“ № 99, ет.12, офис 15, чрез адв. Г., на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата 1650 лв. направени разноски пред въззивния съд.

Решението може да се обжалва пред ВКС в едномесечен срок от съобщаването му до страните чрез връчване на препис от същото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____